

CIRIPIT de PĂSĂRELE

teatru, poezie, umor, opinii
Director fondator și executiv: Dinu GRIGORESCU

Redactor șef: Vlad LUNGU

Sponsor: S.C. ECO CLEAN SRL • www.ecoclean.ro

Mentor

CHIRPING BIRDS
GAZOUILLIS DES OISEAUX

Anul II, Nr. 1 (12)/ian. 2017

Preț 4,00 lei

Mihai Eminescu

Între păsări

Cum nu suntem două păsări,
Sub o strașină de stuf,
Cioc în cioc să stăm alături
Într-un cuib numai de puf!

Nu mi-ai scoate oare ochii
Cu-ascuțitul botișor
Și alătura cu mine
Sta-vei oare binișor?

CIRIPITUL ÎNȚELEPTULUI

„Numai în limba sa omul își
pricepe inima pe deplin.”

Mihai EMINESCU (1850-1889)
poet, prozator și jurnalist român

Parcă mi te văd, drăguță,
Că îmi zbori și că te scap,
Stând pe gard, privind la mine,
Ai tot da cochec din cap.

Iară eu suit pe casă
Și plouat de-atât amor,
M-aș umfla ursuz în pene
Și aș sta într-un picior.

(1879)

**Puși
DINULESCU**

CEASUL LUI EMINESCU

Toți marii bogătași ai României se zice c-au aflat într-o dimineață că se pune-n vânzare ceasornicul lui Eminescu. Mulți dintre ei n-aveau lichidități și-au alergat pe la bănci, să se înarmeze pentru marea licitație, care, în fine, avea să aibă loc. S-a mers până acolo că a trebuit și băncile să umble pe la depozitele lor cele mai tenebroase, ca să-și ia din resursele alea ascunse, numai să liniștească toată lista asta de clienți strategici disperați.

Așa ar fi trebuit să fie. Dar ceasul a pornit cu prețuirea de la 5.000 de euro și s-a adjudecat cu 18.000.

Fâsss!

Dac-ar fi fost tricoul vreunui fotbalist mai acătării, eventual și nespălat după ultimul meci, ei, atunci să vezi bătaie!

Dar așa, pentru ceasul de buzunar al lui Eminescu, gravat pe capac cu numele lui, când cei de la *Junimea*, în semn de mare prețuire, i-l dăruiseră, cine să dea banii? Mârlanii scriitori ocazionali la pușcărie, vânătorii de animale fără altă apărare decât fuga, spălătorii de valori furate sau spălătorii de tranzacții făcute pe din spate?

Cine?

*Când cu gene ostenite sara suflu-n lumânare,
Doar ceasornicul urmează lung-a timpului cărare...*

Să-l fi inspirat pe marele poet toarcerea inexorabilă tocmai a acestui ceasornic?

DIN VIAȚA SECRETĂ A LUI ION LUCA CARAGIALE

Moartea celui mai mare dramaturg român, I. L. Caragiale, e încă învăluită în mister. Regretatul istoric literar Alexandru Piru a susținut, în cadrul unei întâlniri cu cititorii în Aula Universității Craiova, că dramaturgul a murit „făcând amor

cu pianista Cella Delavrancea, fiica prietenului său, Barbu Ștefănescu Delavrancea”. Alexandru Piru afirma că are informația chiar de la George Călinescu, al cărui asistent a fost. Când, foarte tânără fiind, Cella Delavrancea susținea turnee pianistice în Germania, Caragiale, de vârstă apropiată a tatălui ei, o însoțea, la cererea părintelui fetei, spre a o feri de întâmplări nefericite. Înnoptând în diverse hoteluri, între cei doi s-a legat o idilă sfârșită până la urmă tragic. Dramaturgul, despre care se spune că „n-a iertat-o nici pe Veronica Micle”, iubita poetului Eminescu, a rămas faimos nu doar prin opera sa nemuritoare. Caragiale a murit în 1912, pe 9 iunie, la Berlin, făcând stop cardiac, iar Cella

Delavrancea, care avea atunci 25 de ani (născută pe 15 decembrie 1887) a trăit până în 9 august 1991, atingând oficial 104 ani. Același Piru spunea că fiica lui Delavrancea, Cella, de când o știe el „s-a oprit la 98 de ani!”, „Vezi, dragă, cum sunt femeile! Eu o știu de cinci ani și ea zice că are tot 98!”.

TEATRUL SATIRIC „ZAMORA”

Marchează 165 de ani de la nașterea lui CARAGIALE

Duminică, 29 ianuarie 2017, ora 18.00
la Cafeneaua Regală – Casino Sinaia

prin *SPECTACOLUL INEDIT*

NEMURITORUL CARAGIALE

Cu un prolog al comedografului Dinu GRIGORESCU

Distribuția:

VALERIA IONIȚĂ
VIRGIL NICOLAE
CRISTINA NICOLAE
LUIZA BIANU
CECILIA FRÂNCU

Spectacol prezentat de: Fundația Spirit Românesc Pro-Arte și Caritate

INTRAREA LIBERĂ!

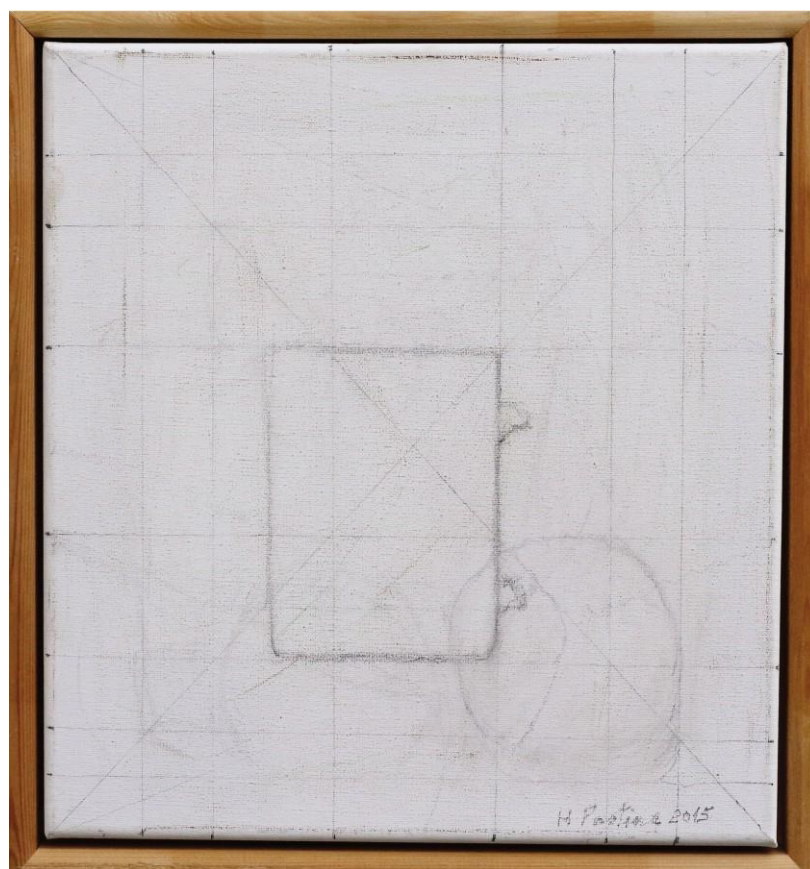

**Candid
STOICA**

SE ZICE CĂ...

Se zice că,
Atunci când întâlnești dragostea,
Viața se oprește!
Stagnează,
Face o haltă.
Și eu am întâlnit-o
Pe cea care se numește dragoste
Și am 80 de ani.
80 de ani bătuți pe muchie,
Munciți, osândiți la viață.
Va mai urma ceva?
Deja m-a cuprins frica,
Deja teama mi-a pătruns în oase.
Și cu trupul scrijelit de frisoane,
Cu inima dârdâind în simunuri,
Cu răsuflarea tăiată
De atacuri de panică,
Am descoperit
Că se mai poate trăi
În brațele dragostei,
Chiar dacă trupul e nevolnic,
Mintea mai înceată
Și brațele scrâșnesc
Când vrei să încolăcești
Dragostea la 80 de ani.
Va mai fi adevărată viața mea?
Sau doar o haltă,
Sau doar un vis
Înainte de a pleca spre marele abis?
Am făcut multe lucruri
De care am vorbit
Și am scris.
Am făcut și multe lucruri
De care n-am scris,
Nu de rușine,
Nu din pudibonderie,
Ci pentru că i le-am vorbit
Dragostei mele,
Pe care am întâlnit-o la 80 de ani,
Pe care le ascultă siderată,
Ca și cum ar fi adevărate,
– Unele chiar sunt –
Retrăite încă o dată cu mine,
Chiar dacă ele s-au întâmplat demult
De tot,

Într-o vreme de basm,
Pe care am trăit-o alături
De altă ființă minunată,
Pe care am divinizat-o,
Am adorat-o
Și pe care cred cu tărie
Că, de acolo de unde este,
Mi-a trimis-o să-mi asculte poveștile
Și să-mi mângâie cei 80 de ani,
Și să-mi dea senzația că mai sunt
Cel care am fost
Și, alături de trupul ei splendid,
Tânăr, plesnind de sănătate
Și tineret,
Îi depăn poveștile mele,
Pe care încă nu le-am scris.
Chiar dacă par ireale,
Și unele din ele chiar sunt,
Și de care încă îi mai vorbesc,
Îi mai povestesc
Și ea le ascultă uimită,
Tremurând de emoție
Pentru tânărul nebunatic ce am fost,
Crezându-le întocmai
Și strângându-mă în brațe cu duioșie,
Arzând de dorință trupească,
Deși are 30 de ani mai puțini ca mine.

HOREA PASTINA

FERICIT POPORUL CARE CUNOAȘTE S'TRIGĂT DE BUCURIE
expoziție de pictură / acuarelă / desen

vernisaj: marți, 29 noiembrie 2016, ora 17⁰⁰
la Muzeul Județean de Artă Prahova „Ion Ionescu-Quintus“

curatorul expoziției: Oliv Mircea
expoziția este organizată în colaborare cu Consiliul Județean Prahova și Uniunea Artiștilor Plastici din România

CLUBURI ALE DRAMATURGILOR

ICR – CLUBUL DRAMATURGILOR

SPECTACOLUL-LECTURĂ UN RENGHI DE PLĂCERE,

Comedie de NICOLAE HAVRILIUC – 28 noiembrie 2016

**Mihaela-Mariana
CAZIMIROVICI**
scriitoare

FORȚA JOCULUI CU RITMUL

Cele două schițe ale dramaturgului *Nicolae Havriliuc*, prezentate în cadrul Clubului Dramaturgilor, desfășurate la Institutul Cultural Român din București, în seara de luni, 28 noiembrie 2016, sunt bine integrate în social; atât în ceea ce privește vocabularul folosit, cât și în construcția personajelor, care a fost evident potențată de prestația remarcabilă a actorilor (Mihaela Teleoacă, George Grigore, Sonia Neagu, Mihai Niculescu, Radu Zetu, Horia Gârbea) și de admirabila concepție regizorală (Candid Stoica).

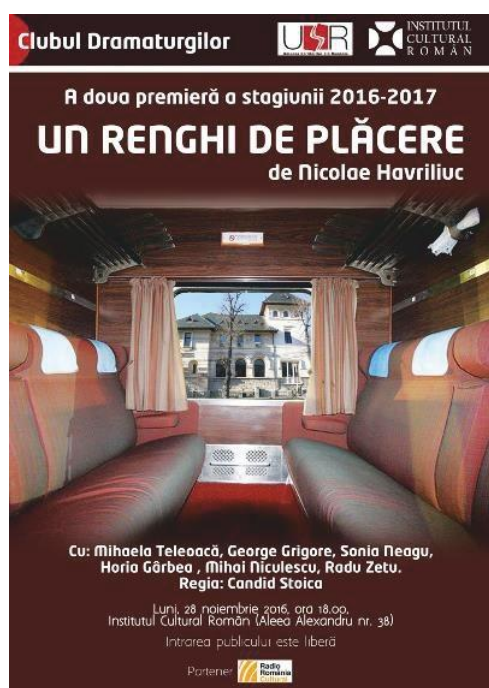
În prima schiță, *Un renghi de plăcere*, în viziunea dualistă a autorului, cele două lumi, cea masculină și cea feminină, sunt văzute cu tarele lor, prin contrast.

Ruperile de ritm sunt realizate prin fragmentele așa-zis filosofice, ale educatoarei feministe și ale profesorului-afectat filosof, care dau bătăi de cap celor două personaje principale masculine. Tocmai aceste intarsii sunt cele care condimentează dialogul.

Dar dacă prima schiță se situează cumva în abstract, cea de-a doua, *Ce aveți cu Bambușuc?*, prezintă o discuție tensionată, reală, așa cum o întâlnim adeseori prin mijloacele de transport în comun, din nou punând accentul pe cele două lumi despre care spuneam anterior, însă de data aceasta, pe intersectarea lor. Bârfa despre un subiect ascuns, dar cumva subînțeles, îi unește pe interlocutori. Și tot de această dată, ruptura de ritm este realizată de acea discuție la mobil, a celui de al doilea personaj feminin, discuție care poate fi vizibilă în exterior ca un simplu monolog, dar și ca o nouă intrare în abstract, prin mediul virtual.

În felul acesta, în final, cele două fire, pe care se desfășoară a doua schiță, ajung în același punct: relația amoroasă dintre o femeie și un bărbat, în binecunoscutele circumstanțe sociale ale zilei de azi.

Concluzionând, am mai putea adăuga tendința postmodernistă care transpare exact prin deconstructurarea, poate puțin prea lină, marcată de fragmentările despre care am vorbit în cazul ambelor texte.

CENACLUL LITERAR LUCIAN BLAGA și TEATRUL ZAMORA

SPECTACOLUL-LECTURĂ O ZI ÎN SPAȚIU,

Comedie SF într-un act de VLAD LUNGU – 7 ianuarie 2017

**Claudiu
ISTRATE**
președintele Asociației Socio-Culturale
„Prahova Excelsior” (ASPE)

De Sf. Ion a avut loc prima ședință a Cenaclului Literar „Lucian Blaga” (Sinaia) din 2017. Gazda a fost maestrul Dinu Ioan Grigorescu, la casa din Poiana lui Saranga. Casa ar trebui să fie un muzeu al teatrului românesc, deoarece are expuse pe holuri și în spațiile încăperi sute de fotografii, afișe, texte, cărți cu și despre teatru, actori, spectacole. În acest cadru, Trupa de Teatru „Zamora”, înființată aici acum un an, a prezentat spectacolul-lectură cu piesa SF „O zi în spațiu”, a tânărului Vlad Lungu, scriitor și jurnalist, redactor-șef al ziarului „Ciripit de păsărele”, fondat de maestrul D.G. Lectura a fost asigurată de Roxana Manciușea, Cezar Rădulescu, Valeria Ioniță, Virgil și Cristina Nicolae, Marius Bratosin și Horia Bârleanu, actori care au în palmares și spectacolul „Bunica la Istanbul”. Au urmat, la o cană cu vin, discuții, momente literare, idei, proiecte.

Cenaclul Literar „LUCIAN BLAGA” (Sinaia) Trupa de Teatru „ZAMORA”

prezintă SPECTACOLUL-LECTURĂ

O ZI ÎN SPAȚIU

Comedie SF într-un act de Vlad LUNGU

bazată pe serialul TV de animație „O familie trăsnită” / „Măga craiadă” (1968)

PERSONAJELE (în ordinea apariției):

OBSERVATORUL – călător prin timp; cunoscător al tuturor evenimentelor
DOMNUL MAREȘ – vecinul care locuiește în apartamentul de dedesubtul celui al Familiei Măga
GĂZĂ – sora lui Găza; intră tot timpul în încăpătură
PAULA MĂZGA – soția lui Găza; ea este cea care are capul pe umeri
ADRIAN MĂZGA – fiul lui Găza și al Pauliei, un tip inventiv
M.Z.X. – stră-stră-nepotul lui Găza din secolul al XXV-lea
UN SIMPLU POLITIST care-și face doar datoria

A acțiunea se petrece, la început, în apartamentul Familiei Măga din Budapesta, urmând a se desfășura pe Strada Cuvântului, la nr. 13, apoi într-o navă din spațiul cosmic, ajungând în punctul culminant – pe o planetă necunoscută.

DISTRIBUȚIA (07.01.2017):

OBSERVATORUL..... Roxana MANCIUȘEA
MAREȘ..... Florin RĂDULESCU
GĂZĂ..... Virgil NICOLAE
PAULA..... Valeria IONIȚĂ
ADRIAN..... Marius BRATOSIN
M.Z.X..... Horia BÂRLEANU
POLITISTUL..... Cristina NICOLAE

Membrii Cenaclului Literar „Lucian Blaga” și ai Trupeii de Teatru „Zamora” în zi de sărbătoare artistico-literaro-sufletească

Autorul Vlad Lungu și Virgil Nicolae – conducătorul Cenaclului Literar „Lucian Blaga” (Sinaia) și interpretul personajului principal Géza din spectacolul-lectură „O zi în spațiu”

EPIC FIN, ZÂMBET SENIN, SARCASM DIN PLIN

Medicul Vlad Lungu apare subtil și ferm, convingător și total promițător, în universul scrisului românesc, plurivalent (poezii, proză, teatru, divertisment), adresându-se cititorilor/spectatorilor de toate vârstele și preocupările.

Numitorul comun al creațiilor sale este bucuria de a-și relaxa/destinde publicul, de a genera, firesc, surâsul și hohotul de râs, cărora le „lipește” și dimensiunea educativă, motivațională, nu doar cea artistică.

Atipic, prin naturalețea și finețea epicului, ne propune următoarele convenții: să fim sinceri și egali cu noi înșine, acceptându-ne cu aceeași obiectivitate, pe alocuri cu autoironie, lumea din interior și exterior.

Umorul său saltă cortina de pe ipocrizia personajelor, obligate de fatalitate să-și deoaleze impostura, oportunismul și nu numai...

Secretul funciar al tipologiilor (con)stă tocmai în permanenta criză de identitate a eroilor. Diversele complexe de împrejurări le obligă să decidă: se vor hrăni, în continuare, cu propriile închipuirii sau vor (re)începe să accepte realitatea așa cum e, dincolo de fantasmă și așteptări.

Oricât s-ar drapa nesiguranța după expresii boulevardiere, adesea de gang ori „underground”, teribilismul se topește în fața fiecărui examen al vieții... Nu există remiză, „laissez faire, laissez passer”, ci „quitte ou double”.

Nu-și pot acoperi eroarea cu o alta mai mare, fără a suporta consecințele. Este traiectoria destinului protagoniștilor,

veritabile roțițe ale mecanismului social, lipsite de Liber Arbitru, pentru a nu (mai) persevera în rău și a strica inclusiv ceea ce, până atunci, făuriseră bine/bun.

Privilegiat fiind, să citesc tot ceea ce a scris domnul Lungu, constat că, la finele fiecărei scene(te) ar merita o „recreație”, iar interpreții să dialogheze cu privitorii. Multe învățăminte s-ar desprinde, mai ales că niciun oftat, ori silabă/cuvânt/replică nu sunt întâmplătoare.

V.L. tratează ca o minge pe valuri, duos și simultan dezinvolt, un evantai larg al condiției umane, făcând un „basorelief” din tratarea voit glumeață a unor aspecte (altfel) grave, sobre ale existenței/vieții. De aici și imboldul/nevoia de a reciti/reuși/revedea deopotrivă fragmentele și textele integrale.

Fiți convingși că, dând frâu liber introspecției, veți descoperi noi sensuri și nuanțe, menite să ajute la instruire, ameliorarea neclarităților legate de viața cotidiană, totodată redescoperind inclusiv farmecul vieții. Adică veți regăsi epicul fin, zâmbetul senin, sarcasmul din plin.

Dr. Vlad Lungu apare la timp cu universul său literar, acum, când cele trei „animale băștinașe” – leul, elanul și râsul au avut involuțiile știute: leul s-a devalorizat, iar elanul e minimal. Prin urmare, ne-a mai rămas râsul. În acest context, salut o candidatură plină de perspective pentru satira și umorul românești, respectiv pentru iubitorii lor de pretutindeni, toți aceia care rostesc „Patria mea este limba română”! Succes!

Gabriel MIHAILOVICI

realizator și moderator TV și radio, jurnalist, astrolog

CLUBUL DRAMATURGILOR *DRAGON II*

**DEBUT DRAMATURGIC: MARILENA CARAGHIAUR
– 19 IANUARIE 2017**

Joi, 19 ianuarie 2017, în cadrul întâlnirii lunare a membrilor Clubului Dramaturgilor „Dragon II” de la Centrul Socio-Cultural „Jean-Louis Calderon”, s-a prezentat spectacolul-lectură *Un băiat problemă (Turnul Londrei)*, o comedie într-un act scrisă de Marilena Caraghiaur și regizată de dramaturgul Candid Stoica. Lectura a fost asigurată de actorii: Petre Moraru, George Grigore, Romeo Tudor, Marian Simion, Marilena Caraghiaur și Candid Stoica. Un debut dramaturgic de succes!

Personajele:

CEZAR OPREA – Polițist și nepot după frate al viceprimarului comunei Surpatu

MIHAI OPREA – Viceprimarul comunei Surpatu

GHEORGHE HAPSÂNU – Primarul comunei Scurtuța

ONOFREI HAPSÂNU – Secretar al Primăriei comunei Scurtuța și nepot al primarului

LELEA MARIA – Prelupeață, localnică a comunei Scurtuța

Candid Stoica,
Marian Simion,
George Grigore
și Marilena
Caraghiaur
în spectacolul-
lectură „Un băiat
problemă (Turnul
Londrei)”

V.L.

**Grid
MODORCEA**

ACTORII ȘI POLITICA

Meryl Streep este cea mai populară și respectată actriță a Americii și a lumii. Deține recordul a 19 nominalizări la Premiile Oscar și câștigarea a zeci și zeci de premii, printre care și trei Premii Oscar. Fiecare rol al său este o creație memorabilă. A adus bucurie la milioane și milioane de oameni prin cele 79 de filme în care a jucat.

Iar ca om este divin. Cel mai modest om și artist pe care l-am cunoscut. Am cunoscut-o la D.D. Moore Gallery din Chelsea, New York, la vernisajul unei retrospective a pictorului Robert de Niro Senior, tatăl marelui actor. Meryl fusese invitată de Robert de Niro, fiul, și erau împreună, în rol de gazde, foarte atenți la ce se întâmplă. Deși era o afluență enormă, atât Meryl, cât și Robert se comportau firesc, deschis; cel puțin cu mine s-au comportat ca și cu un prieten pe care îl știau de mult. Iar între ei, era o comunicare așa cum ar trebui să existe pe tot pământul, plină de spirit, de bucurie. Meryl este de o delicatețe rară. Are o puritate înăscută.

S-a văzut și la Convenția Democrată, când a luat cuvântul în campania electorală a lui Hillary Clinton. A strălucit mai ceva ca pe scena Premiilor Oscar. Ca în rolurile sale cele mai bune. Atunci Meryl Streep a făcut o istorie a femeilor de seamă ale Americii și a constatat că ceea ce le unește sunt grația și focul, pasiunea, vizibile și la Hillary, căreia i-a mulțumit pentru că a ajutat-o în cariera sa.

Acum, recent, la Premiile Golden Globes, premii ale Presei Străine de la Hollywood, când i s-a decernat Premiul „Cecil B. DeMille” pentru întreaga carieră, a avut un discurs la fel de memorabil, fin, bine cântărit, în care a vorbit despre *Donald Trump*, fără să-l numească, dar toată lumea a înțeles despre cine este vorba atunci când a făcut trimitere la un episod din istoria recentă a celui care, din 20 ianuarie, va fi cel de-al 45-lea

președinte al SUA. Actrița a spus: „Cea mai emoționantă prestație din 2016 a fost atunci când persoana care a vrut să ocupe cea mai respectată funcție din țara noastră a imitat, public, un reporter cu handicap fizic. Mi-a frânt inima atunci când am văzut așa ceva și încă nu pot să-mi scot acele imagini din minte, deoarece ele nu proveneau dintr-un film. Proveneau din viața reală. Impertinența invită la impertinență. Violența incită la violență. Atunci când oamenii puternici se folosesc de funcțiile lor pentru a-i intimida și brutaliza pe ceilalți, cu toții avem de pierdut”. Și transmisia televizată l-a arătat imediat pe Trump în „prestația” pomenită, făcând ca un paralytic la microfon. Actrița a luat apărarea presei într-un mod remarcabil, anunțând parcă o direcție în bătaia ce va să vină cu Trump ca președinte: „Avem nevoie de o presă cu principii care să vegheze asupra celor care dețin puterea, să sancționeze derapajele. Din acest motiv, părinții Fondatori ai SUA au pus libertatea presei în Constituție. De aceea, rog Hollywood Foreign Press și pe toți cei care facem parte din această comunitate să se alătore mie în lupta pentru protejarea jurnaliștilor. Vom avea nevoie de ei în viitor. Și ei au nevoie de noi pentru a proteja adevărul”.

Dar Meryl Streep a mai atins un punct delicat din programul Trump, care prevede să stopeze imigrația, începând cu construirea unui zid la granița cu Mexicul. Actrița americană a tradus astfel acest proiect, prin realitatea hollywoodiană. S-a uitat în sală la cei prezenți și a spus: „Cine suntem noi? Și ce este Hollywood-ul de fapt? Suntem doar o grămadă de oameni din alte locuri. Eu m-am născut, am crescut și am învățat în New Jersey. Viola Davis s-a născut în Carolina de Sud și a crescut în Long Island. Sarah Paulson a fost crescută de o mamă singură din Brooklyn. Sarah Jessica Parker provine dintr-o familie cu șapte sau opt copii din Ohio. Natalie Portman s-a născut în Ierusalim. Unde sunt certificatele lor de naștere? Și frumoasa Ruth Negga s-a născut în Etiopia și a crescut în Irlanda. Și acum este nominalizată pentru interpretarea unei femei dintr-un orașel din Virginia. Ryan Gosling, ca toți oamenii de treabă, este canadian. Și Dev Patel s-a născut în Kenya, a crescut în Londra, și se află aici pentru că a jucat un indian crescut în Tazmania. Hollywood-ul este plin de «intruși» și de străini. Dacă îi dai pe toți afară, americanii se vor uita doar la fotbal și la arte marțiale mixte, care nu sunt arte. Datoria unui actor este să intre în viețile oamenilor care sunt diferiți de ei și să îi facă să simtă cum este să fii diferit”.

În finalul discursului său, Meryl Streep a adus un elogiu actorului și artei pe care o reprezintă: „Într-o zi mă aflu pe platoul de filmare și mă plângeam în legătură cu ceva, când Tommy Lee Jones mi-a spus: «Nu e un privilegiu, Meryl, să fii actor?». Da, este. Și trebuie să ne reamintim reciproc de acest privilegiu și de responsabilitatea pe care o avem. Așa cum mi-a spus prietena mea care a plecat dintre noi, Prințesa Leia, «ia inima ta frântă și transform-o în artă»”.

Urmare din pag. 6

Așa s-a întâmplat, în multe roluri dramatice, Meryl a făcut artă din necaz, din durere, din tot felul de personaje pe care le-a jucat, configurând însăși diversitatea umană. Sigur că lui Donald Trump nu-i place de Meryl Streep, el nu are sensibilitate pentru astfel de roluri. Dovadă că la câteva ore după acest discurs, i-a dat o replică în stilul său, jignind-o și amintindu-i că ea e „fan Hillary”, care a suferit o mare pierdere. Dar cum am văzut, Meryl este fan al adevărului. Niciun cuvânt de-al ei nu este contestabil.

Noi suntem printre susținătorii lui Donald Trump și am salutat alegerea lui ca pe o gură de aer proaspăt într-un mediu îmbăcsit de „corectitudinea politică”, ca pe o nevoie de schimbare radicală, în stare să bulverseze comoditățile și să restabilească echilibrul între imigranți și americani, să facă să fie America din nou a americanilor.

Dar Trump trebuie să-și vadă de politică. El nu poate conduce Statele Unite, care au atâtea responsabilități internaționale, dacă duce un război interior. Trebuie să facă pace la el acasă, dacă vrea să reușească. Apoi războiul din interior trebuie să-l ducă cu cei certați cu legea, nu cu actorii, cu marii actori. Războiul cu ei este dinainte pierdut. Dar nu pierdut ca un meci de golf, ci pierdut jalnic, catastrofal, fără șansa de a-ți spăla onoarea în șapte vieți!

E bine să-i amintim, poate staff-ul său va prelua această informație, ce a spus Hamlet despre actori când l-a rugat pe Polonius să aibă grijă de trupa pe care a invitat-o la Palatul Elsinore:

**Niccolo
HAVRILLINI**

Căderea pe gânduri

VIAȚA CA OADIERE SAU GLISANTELE PRIN CARE SE RESPIRĂ

Viața a îngăduit (din ambiția și limita de gândire a liderilor ce au condus lumea) experimentarea practică a unor utopii și falsuri de conviețuire. Eforturile exercitate până la sacrificiu – natura trecută în contranatură –, când au prins contur, au mutilat omul și au malformat așezările omului. A trăi dincolo de contrarii ar putea însemna situarea într-o formulă străină de ecuația contrariilor sau într-un element abandonat de relația contrariilor (dar care oricând poate reface relația contrariilor). În ciuda unor facilități ce iluzionează viața, se constată că trăirea între contrarii se adâncește.

* * *

Multe înrobiri au fost adjuocate de istorie, dar

„Aveți grijă de actori, cinstiți-i așa cum se cuvine, căci ei sunt cronică vie și prescurtată a vremurilor. Mai bine să ai parte de un epitaf prost după moarte decât să intri în gura lor cât timp ești în viață”.

În campania electorală s-au spus multe cuvinte, milioane, iar Trump este campion în această direcție, vorbește mult. Dar toate s-au uitat. Nu s-a uitat însă ce a spus Robert de Niro despre Trump, ce a spus Lady Gaga despre Trump, ce au spus atâția actori care au susținut-o pe Hillary, și mai ales ce a spus Meryl Streep, atunci, și acum, când a arătat la ce duce „instinctul de a umili”.

Aceste cuvinte nu ar trebui să fie puse pe epitaful lui Trump. Faptul că actorii și elita culturală a Americii nu-l agreează trebuie să-i dea de gândit. Nu e de joacă. Pe teroriști poate să-i învingă, nu e o problemă, dar pe actori niciodată. Poate să înalțe zidul la granița cu Mexicul, oricât de înalt, dar un zid între el și actorii îi va fi fatal. Va fi ca un zid între el și americani, care îi iubesc pe actorii ce-i reprezintă. Acest zid nu trebuie să existe. Între el și actorii trebuie să fie prietenie, iubire, dacă nu, măcar simpatie, dar în niciun caz război.

Trump nu trebuie să uite că toate zidurile de piatră ale istoriei s-au distrus, dar Arta este eternă. Arta este cea care depășește orice zid, orice barieră și face lumea mai bună, mai fericită. Nu știu dacă politicienii au făcut America mare – și Donald Trump vrea s-o facă și mai mare! –, dar actorii sigur au făcut-o. Cetatea Hollywood este pentru America similară cu Cetatea lui Dumnezeu din Biblie. Actorii, cu graiul și jocul lor, au dus America departe, foarte departe, acolo unde armele nu o vor duce niciodată.

nu și înrobirea din prejudecăți. Înțelesul relativ conferit lucrului, fenomenului și ființei presupune că mecanismul ce le susține funcționarea este viu și-n continuă transformare, precum este viața. Absolutul, chiar dacă închide înțelesul în adevăruri eterne, îi stopează mecanismul interior și nu-l face permisibil oricui.

* * *

Se întârzie progresul sau succesiunea etapelor se frânge, risipind moștenirea când revin din trecut utopiile. Nu ne putem îngloda, la nesfârșit, într-o istorie pe care ne-au „hărăzit-o” alții. Speranța ieșirii dintr-o istorie impusă a fost șansa noastră de a fi. Judecățile și procesele sunt necesare în viața unui popor ce și-a permis libertatea fără a ține seama de regulă. Chiar dacă stopăm corupția, mai păstrăm coridoare ce duc într-acolo.

* * *

Nașterea pentru *increat* și facerile pentru *creat* sunt locuri de popas. De acolo provine liniștea în care curg viețile noastre. Nu din separația opozițiilor se naște fătul, ci din împerecherea opozițiilor fătul primește dreptul la respir și la spectacolul din cotidian care este viața.

AFURISISME DE DRAMATURG (8)

Branduri

- ☀ Rambo și Bambo.
- ☀ Businessman/congresmen.
- ☀ Casa Albă ca zăpada.
- ☀ Club de fițe și incendii.
- ☀ Fumatul și furatul strict permise.
- ☀ Pampon, Dondon și Pardon.
- ☀ Oier și romancier.
- ☀ Poet și analfabet.
- ☀ Pușcăria – casă de creație.
- ☀ Cultura inculturii.
- ☀ Grațierea – grație divină.
- ☀ Trump și Truman: unul lansează petarde, altul bomba atomică.
- ☀ Bran și Iran.
- ☀ Fotoliu, Capitoliu și Orgoliu.
- ☀ Punctul pe I la SRI.
- ☀ Ghiță Pristanda și Ghiță Balama.

Amor nebun de politician

- ☀ Și la americani se poartă:
- ☀ Și-a luat soție tânără ca să nu îmbătrânească cu ea.
- ☀ Își iubește funcția mai mult decât soția.

Natalitate

- ☀ I-au murit laudătorii, dar s-au născut alții.

Culmea religiei ortodoxe

- ☀ Să propui patriarh un brahman.

Culmile ghinionului

- ☀ Să negociezi soarta țării în genunchi.
- ☀ Să te înconjori numai de dușmani.
- ☀ Să alegi greșit.
- ☀ Să te lauzi cu ce n-ai făcut.
- ☀ Să faci ce nu trebuie.

Culmea norocului

- ☀ Să câștigi alegerile.

Teatru

- ☀ Actorului politic i-a căzut masca, dar și-a pus repede alta.
- ☀ Stagiune de 4, 5, 8 și 10 ani.
- ☀ Regia e din culise.
- ☀ Scenografia – din banii alegătorului.
- ☀ Afii sau a nu fi premier.
- ☀ Jurământ pe Facebook.

UNIVERSUL CURIOZITĂȚI

ÎNARIPATE (7)

Vlad LUNGU

PREȚIOSUL QUETZAL

Q u e t z a l u l (G e n u l *Pharomachrus*, cu subspeciile *mocinno* și *costaricensis*, Familia Trogonidae) este una din cele mai frumoase păsări existente pe Terra. Numele său provine din limba aztecă (*quetzalli*) și înseamnă „coadă lungă și strălucitoare”, referindu-se la sublimul penaj codal al masculilor, alcătuit din pene de culoare albă și din două panglici verzi aurii ce au o lungime de 60 cm. Pieptul său, de un roșu foarte aprins, contrastează cu penajul capului, al spatelui și al cozii de culoarea jadului.

La începutul secolului al XVI-lea, conchistadorul spaniol Hernán Cortés a ajuns în Mexic, unde a primit în dar de la azteci o coroană cu pene de quetzal. Aceste podoabe erau destinate doar familiei regale aztece, penele verzi-aurii ca smaraldul ale păsării fiind considerate mai prețioase decât aurul.

Recunoscută încă din 1871 drept „pasărea națională a Guatemalei”, quetzalul simbolizează libertatea, autonomia și independența. De asemenea, Ordinul Național al Guatemalei pentru merite deosebite („Orden del Quetzal”),

ca și moneda națională (GTQ), poartă numele acestei păsări.

Civilizațiile precolumbiene din Mezoamerica (aztecii și maișii) considerau quetzalul o apariție divină, asociind-o cu Quetzalcoatl („Șarpele cu pene” – zeul suprem), simbol al creației, luminii, libertății, bunăstării.

Habitatul său natural cuprinde pădurile tropicale din America Centrală (din Mexic și până în Panama). Pasărea atinge 38-40 cm lungime și are o masă corporală de 200-225 g. Regimul de hrănire este omnivor, incluzând: fructe (avocado sălbatic, mure), insecte (viespi, furnici, larve), șopârle, broaște.

În perioada aprilie-mai, femelele depun două sau trei ouă (de culoare bleu) în cuiburile construite în scorburile copacilor, la aproximativ 4-10 m deasupra solului. Incubația durează 18 zile, timp în care masculul clocește ouăle ziua, iar femela noaptea. În primele 10 zile, puii sunt hrăniți cu insecte, apoi cu fructe, șopârle, broaște mici, șerpi și alte nevertebrate. La vârsta de trei săptămâni, aceștia pot zbura.

În prezent, în Guatemala, pasărea aduce venituri importante din turism (vizitarea rezervațiilor naturale), într-o țară care trăiește în principal din exporturi de cafea, zahăr și banane.

Însă quetzalul se află pe lista păsărilor pe cale de dispariție, din cauza despăduririlor, care duc la distrugerea habitatului ei, și a vânătorii excesiv pentru frumoasele sale pene (utilizate ca suvenire), cu toate restricțiile impuse de autorități.

ASTRE ȘI STELE DE CINEMA

**Gabriel
MIHAILOVICI**

Sincronizarea dintre zodia nașterii actorului/actriței și tipologia personajului interpretat continuă să reprezinte un aspect inedit al succesului teatral și cinematografic, inclusiv prin dezvăluirea unor fațete cu totul deosebite, adesea greu de bănuț, ale personalității individului și, în final, ale complexității condiției umane, indiferent de timp, timpuri, sisteme sociale, subconștient colectiv ori mentalitate a epocii respective. Toate acestea fac obiectul unui serial, pe care-l veți găsi doar în „Ciripit de Păsărele”.

Grigore Vasiliu-Birlic (1905-1970). Nativ din Vărsător, având o puternică amprentă emoțională, familială, specifică Racului. De aici și mimica, gesturile, vocea, delicatețea, având impregnate importante exigențe privind feminitatea, maternitatea (*Vizită*), atașamentul față de cel considerat autoritatea profesională (*Două lozuri*, *O scrisoare pierdută*, *Directorul nostru*). Saltul de conștiință cel mai evident, însoțit de maturizarea emoțiilor și de reevaluarea identitară este reliefat de Costăchel Gudurău (*Telegrame*), respectiv de Spiridon (Spirache) Necșulescu (*Titanic vals*). Antologic tandem cu Alexandru Giugaru, nativ din Rac (mai ales în *D'ale carnavalului*).

Marin Moraru (1937-2016). Nativ din Vărsător, cu o remarcabilă abilitate nativă de a descătușa și controla privirea, formalitățile vocii (un evantai foarte complex), balansând dezinvolt între duiosie și cinism, elevat și obiectiv, la fel de capabil să joace, oricând, un rol principal, în câteva fracțiuni de secundă, indiferent în ce zonă a scenei sau a ecranului s-ar afla (*Un film cu o față fermecătoare*, ciclul *Haiducilor lui Șaptecăi*, *Toamna și Iarna bobocilor*, *Actorul și sălbaticii*, *Operațiunea Monstrul*, *Faleză de nisip*, *Concurs*, *Ringul*). Voce de basm în *Felix și Otilia...* Tandemuri memorabile, alături de Toma Caragiu, Octavian Cotescu, Gheorghe Dinică, amicul său de-o viață (îndeosebi în *Cuibul de viespi*).

Florin Piersic (n. 1936). Nativ din Vărsător, are toate datele junelui prim, posesorul unei hiperexcitabilități nervoase aparte, care-i generează o superbă, inegalabilă dinamică a mișcării (călărit,

condus mașini, parașutist) și a unei vorbiri ieșite din comun (incontinență logoreică). Un veritabil portdrapel în toate rolurile care cer cavaleri ai dreptății, de la Harap Alb, Cristea Jder, memorabilul Pinteș și Preda Buzescu la Anghel Șaptecăi și Mărgelatu, de la spioni (*Aventuri la Marea Neagră*, *Agentul străni*, *Racolarea*), de la marginali (*Ultima frontieră a morții*, *O lebădă, iarna*, *Explozia*), la ubicuitatea directorului (*Eu, tu și Ovidiu*), traversând vârste (*Elixirul tinereții*) și roluri duble (*Rețeaua S*).

Ștefan Mihăilescu-Brăila (1925-1996). Nativ din Vărsător, fenomenal prin armonizarea celor mai contradictorii trăsături ale individului și sistemului, antidotul plin de farmec, cu un genial simț anticipativ al evenimentelor, hiperadaptabil în orice situație, intrat abisal în orice personaj până la ultima expresie a convingerii: patron (*Asediul*), Burciuligă (*Cu mâinile curate*), jandarm (*Atunci i-am condamnat pe toți la moarte*), tăinuitor (*Accident*, *Ora zero*), apoi Baci Maistru (*Eu, tu și Ovidiu* – cel mai ancorat în realitate, la fel ca și în *Sosesc păsările călătoare*), soțul înșelat (*Păcală*), mafiot (*Nea Mărin miliardar*) și atingând culmile consacrării ca socru păcălit (*Astă seară dansăm în familie*), plus monumentalul Bumbescu (*Secretul lui Bachus*).

George Motoi (1936-2015). Nativ din Vărsător, cu un imobilism hipnotic specific Scorpionului, colosal control al emoțiilor, timbrul rostirilor sentențioase, ale implacabilului destin, capabil să meargă până la maxima consecință (indiferent care ar fi ea), pentru propria cauză: Vodă Lăpușneanu, căpitanul din *Explozia*, infractorul (*Instanța amână pronunțarea*), dezumanizatului extrem (*Pe aici nu se trece*), maestrul combinațiilor de culise (*Serata*), oștean de vază (*Frații Jderi*, *Pentru patrie*), adorat de femei (*Trecătoarele iubiri*), anchetator fanatic (*Atac în bibliotecă*), marinier (*Furtună în Pacific*), antologicul Nicolae Moromete (*Marele singuratic*), dibaciul conspirator (*Trandafirul galben*) și, maximal, într-un alt registru, al celui care iubește... iubirea (*Adela*).

Ștefan Iordache (1941-2008). Nativ din Vărsător, total pliat pe localizarea spațio-temporală a personajelor, cu o înțelegere deplină și imediată a realității racordate propriilor nevoi și posibilități, împingând omenia și conștiința mult peste limitele acceptate, avangardistul subtil și lupul singuratic

(*Străinul, Proprietarii*, apoi *Adio, dragă Nela, Unfilm cu o fată fermecătoare*), pendulând între iubire, datorie, idealuri (*Ediție specială, Bună seara, Irina* și culminând cu *Ciuleandra*), capabil să anticipeze schimbările, fără a li se opune (*Bietul Ioanide, Noiembrie – ultimul bal, Pruncul, petrolul și ardelenii, Concurs, Glissando, Hotel de lux, Omul zilei, Ticăloșii*), ajungând la deplina identificare cu Victor Petrini, cutremurător în *Cel mai iubit dintre pământeni*.

Octavian Cotescu (1931-1985). Nativ din Vărsător, capabil de o firească transpunere a eminenței sale pedagogii, în orice tip de rol. Se remarcă prin rostirea senină, calmă, zâmbită a eternelor adevăruri ale vieții și umanității, având permanent conștiința trecerii timpului, obsesia extensiei cumsecadeniei și a limitelor omenescului, cu inerentele slăbiciuni și virtuți, făcând o ilustră medie a ego-ului, de la deșertăciune și genialitate, după ce a slalomat prin ceața trecutului, respectiv prin roua viitorului, obiectiv cu tot și cu toate, începând cu sondarea sinelui și a secretelor ce nasc patimi și dorințe, ambiții și idealuri. Ca să vă convingeți, (re)vedeți *Tanța și Costel, Bariera*, apoi *O lebădă, iarna, Aseidiul, Capcana, Toamna și Iarna Bobocilor, Iarba verde de acasă, Balul de sâmbătă seara, Buletin de București* și *Căsătorie cu repetiție, Escapada*, urmate de *Puterea și adevărul* ori *Operațiunea Monstrul*.

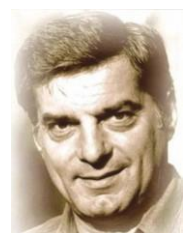
Victor Rebengiuc (n. 1933). Nativ din Vărsător, cu o incredibil de consistentă carieră de peste șase decenii. Irezistibil în relevarea patruleterului adevăr-dreptate-putere-soartă. Se simte rolul documentării prealabile și al prospecției, ca element decisiv în interferențele de interese și voințe, între ce vrea eroul său și ce-i oferă viața, între acumulare cu frica eminenței deposedări și invers, traversând intens și iute tragismul cu care conștiința alungă rătăcirile. Apostol Bologa și Ilie Moromete sunt culmile, urmate îndeaproape de tipologiile vibrante din *Zestrea, Conspirația, Departe de Tipperary* ori *Capcana, Un om în loden* și *De ce trag clopotele, Mitică?, Cianura și picătura de ploaie, Orgolii, Pădureanca, Profetul, aurul și ardelenii, Balanța, Terminus Paradis, Niki Ardelean – colonel în rezervă*.

Gilda Marinescu (1933-1995). Nativă din Vărsător, caracterizată printr-o feminitate profundă, cu pitorești aparențe glaciale ce maschează vulcanice voluptăți, maturitate ce o face greu accesibilă, parcă întoarsă de timp și cu secrete datorii, pentru a dăruie necondiționat, tragediană capabilă să transfere sfâșietor iubirea de soție în aceea

de mamă ori soră, un reper al cultivării detașării cerute de fatalități, îndeosebi în *Zodia Fecioarei, Serata, Instanța amână pronunțarea, Regăsire, O lebădă, iarna...*

Lucia Mureșan (1938-2010). Nativă din Vărsător, cu o charismă depășită doar de vocea implacabilului, de dincolo de bine și de rău, triumful conștiinței în fața derapajelor evoluției fiecăruia. Arta de a ști să atragă și să păstreze, să domine și să se lase dominată. Un timbru cu totul original, inclusiv în legendara emisiune *Teleenciclopedia*. Capabilă să înghețe instantaneu publicul din sală, să-l supună, dar să-l și elibereze. Apariții scurte și șocante în *Serata, Buletin de București, Raliul*.

Silviu Stănculescu (1932-1998). Nativ din Vărsător, marcat de permanent-obiectivul echilibru dintre sine și ceilalți, dintre ce poate și ce-și propune, sincer și egal deopotrivă cu universul interior și exterior al personajelor sale, respectiv ale scenariilor de teatru și film. Definitiv prin căutarea și obținerea păcii interioare, a despărțirii decente de trecut. Manieratul prin excelență, cuceritorul firesc, excelent cunoscător al psihologiei individuale și colective, familiale și sociale, în care boema e doar necesara recreație dintre misiuni, ca în *La patru pași de infinit, Cerul începe la etajul III, Partea ta de vină, Parașutiștii, Capcana, Revanșa, Liceenii*.

POZA LUNII

Doi demnitari români ușor recognoscibili la masa „Regelui” Trump (19 ianuarie 2017)

Din peripețiile unui comediograf

Memorii mai mult sau mai puțin pikante

CUM SE PIERD OPORTUNITĂȚILE

Concurs de manager

Recitesc două scrisori nepierdute de două decenii și care vorbesc singure.

Stimate domnule...,

Mă adresez Dumneavoastră în calitate de președinte al Comisiei pentru concursul de manager al Teatrului... (și aici expeditorul menționează numele unei instituții de mare prestigiu de care destinatarul scrisorii avea neapărată nevoie ca dramaturg). Vă menționez că unul din candidații înscriși la acest concurs important este și doamna... Sensul acestei scrisori este acela de a vă spune că agreez candidatura acestei doamne și intenția mea este să formăm o echipă redutabilă artistic, în eventualitatea mult dorită în care doamna va câștiga concursul de manager. Opțiunea mea s-a concretizat în urma mai multor discuții pe care le-am avut cu dânsa și care m-au convins de valoarea programului managerial. Și sunt convins că acest program asigură proiecte de valoare, care pot schimba esențial destinul acestui teatru. Cred că doamna manager poate face posibile aspirațiile..., mai ales că și unul dintre cei mai importanți directori de scenă din România sprijină candidatura. Am certitudinea, stimate domnule..., că aspectele pe care le-am descris succint sunt importante pentru decizia ce

o veți lua în acest concurs, primul din istoria de după 1789 a Teatrului Românesc (corectat de mine - 1989).

Cu sinceritate,
Numele expeditorului
- 25 februarie 1996 -

Sunt președintele comisiei. Ce să fac? Cum să procedez?

În balanța interesului personal am nevoie în cariera de dramaturg de amândoi contracandidații, dar trebuie să-l aleg pe unul singur, pe cât se poate, fără să-l supăr pe celălalt. Dacă optez pentru tânărul aspirant, specialist în Shakespeare, supăr întregul colectiv de actori, solidar cu Doamna, și mă pun rău, pe vecie, cu cei doi mari regizori importanți aflați în spatele prezumtivei directoare. Dar nu-i pot da calificativ maxim pentru Shakespeare, contemporanul nostru, întrucât contracandidatul este doctor în Shakespeare, lipsit însă de experiență scenică.

Mă sufoc în noua postură de Dumnezeu al unei Comisii de selecție.

Cei doi candidați mă fixează - emoție, teamă și respect. Mă pierd în asemenea situații, nu am cinismul atât de necesar, nu calc peste cadavre, dau nota 10 la actorie Doamnei și la proba practică și 9 la proba teoretică, și viceversa. Balotaj! Mi-am dat foc la valiza cu piese. Concursul e aranjat deasupra capului meu de beneficiar; avea și acceptul Șefului suprem. Tineretea învinge! De-atunci, din acel moment, ambii foști candidați mă ignoră cu noblețe repertorială, dar poate va veni odată și concursul meu de... împrăjări favorabile.

DINU GRIGORESCU

TEATRU

Premiul Asociației Scriitorilor București 1994

VALSUL

LEBEDELOR

(comedie romantică în 4 „infernuri“)

Editura „Ghepardul“

ȘARPELE BOA

Stimate Domnule T.,

Revin cu o nouă corespondență în urma citirii piesei.

Personal, găsesc piesa domnului Dinu Grigorescu foarte bună. Mă aștept ca, pusă în scenă la București, să se bucure de un mare succes. Are parfumul inteligenței și sprintenelii gândirii europeanului căruia cultura de milenii i-a ascuțit mintea într-un mod remarcabil.

Datorită faptelor extrem de autohtone, ca și replicii încărcate de referiri la evenimente și la trăiri specifice românului, nu știu în ce măsură piesa poate avea ecouri aici. În tot cazul, formula plină de fantezie s-ar putea să substituie spectatorului lipsa de înțelegere a tuturor trimiterilor. Părerea mea trebuie controlată cu cea a unor specialiști americani.

Văd trei posibilități de a merge mai departe:

1. Traducerea imediată și înmânarea spre lectură teatrelor din Washington, sub formă de manuscris în engleză. Așteptăm rezultatul.
2. Alăturarea a încă patru piese, tipărirea unei cărți și urmarea planului oferit în proiectul de contract. Oferim teatrelor cartea.

3. Lucrăm cartea, dar, odată tradusă piesa în discuție, o trimitem teatrelor sub formă de manuscris. În cazul în care piesa nu va fi acceptată, revenim cu cartea, de unde șansele de alegere sunt mai mari.

Rămâne ca Dvs. să decideți.

Numai gânduri bune,
S.C
President&Publisher

15 IANUARIE 1850

APARIȚIA LUCEAFĂRULUI POEZIEI ROMÂNEȘTI

**Mircea
MICU**

VOIEVODUL STELAR

În țara Moldovei, sus,
Coborând dintrebcini, peplai
Searată în nopți înlunate
Voievodul EminescuMihai.

El trecespresfintealtare
Și cramecuvindeunveac.
Privighetoricând îl văd seusucă
De iubirepecreangăși tac.

Seduceușorcaorază,
Frumospe subcerlunecând,
Să-lvadăpe marele Ștefan
Sub bolțile Putnei trecând.

Și-uncântecsefacepământul,
Uncântecși-unpetecderai,
Când trecepe-obcಿನimoldovene
Voievodul Eminescu Mihai...

**Adrian
PĂUNESCU**

DOR DE EMINESCU

Într-o lume relativă,
Ce-a făcut și-a desfăcut,
Eminescu-i remușcarea
Dorului de absolut.

Dacă unu și cu unu
Nu mai vor să facădoi,
Eminescu este chipul
Infinitului din noi.

Fără el, oricare lucru
Și-ar urma cărarea sa,
Fără el, chiar steaua noastră

Dintre stele ar cădea.

Pe pământul vechii Dacii,
Când mai mare, când mai mic,
Dacă nu ar fi Eminescu,
Viața nu ne-ar fi nimic.

El Moldovei îi e fiul
Și Munteniei nepot,
L-a-nfiat întreg Ardealul,
Eminescu-i peste tot.

Într-o lume relativă
Mai avem un nume sfânt,
Eminescu-i România
Tăinuită în cuvânt.

**Alexandru
VLAHUȚĂ**

LUI EMINESCU

Tot mai citesc măiastra-ți carte,
Deși ți-o știu pe dinafară:
Parcă urmând șirul de slove,
Ce-a tale gânduri sămănară,

Mă duc tot mai afund cu mintea
În lumile de frumuseți,
Ce-au izvorât, eterni luceferi,
Din noaptea tristei tale vieți...

Și te-nțeleg – te simt aproape:
Cu-aceeași suferință-n față,
Cu ochii gânditori și galeși,
Sătul de trudnica-ți viață.

A, nu mă mir că ți se dete
O zodie atât de tristă,
Că, zbuclum de-atâtea patimi,
Râvnești pe cei ce nu există,

Și că potop de negre gânduri
Se strâng și ți se zbat sub frunte:
Pe veci întunecații nouri
Sunt frații vârfului de munte!

O, dacă geniul, ce scoase,
Ca din adâncul unei mări,
Din fundul inimii zdrobite,
Comoara asta de cântări,

Nu te-ar fi ars zvâcnindu-ți tâmpla
De flăcările năbușite,
Ce-ți luminau ale gândirii
Împărății nețârmurite,

Și de-ar fi fost lăsat prin lume
Să treci ca orice om de rând,
Ce lesne-ai fi pus frâu durerii
Și răzvrătitului tău gând!

Și cât de fără de pă sare
Ai fi privit atunci la toate
Mizeriile-n cari lumea
Ursită-i pururea să-noate!

Dar ți-a fost dat să fii deasupra
Acestor inimi seci și strimte.
Și tu să-nduri toată durerea
Pe care lumea n-o mai simte.

Să plângi tu plânsul tuturoră...
Din zbuclumul eternei lupte.
Să smulgi fulgerătoare versuri,
Bucăți din inima ta rupte...

S-aprinzi în bolta vremii aștri
Din zborul tristului tău gând...
Văpaie!... Ce-o să-i pese lumii
Că tu te mistui luminând?

CASETA TEHNICĂ

ISSN: 2501-2355
ISSN-L: 2501-2355

„Fundația Spirit Românesc Pro-Arte și Caritate”-București,
Bd. Libertății, nr. 22, ap. 4, sect. 5, Centrul Civic

Email: redactiaciripitdepasarele@gmail.com; fundatiaspiritromanesproarte@gmail.com
Tel.: 0755200001/0745044746

DTP: M.D.
Cap limpede și corectură: Vlad LUNGU
Încuibul redacțional: Semnatarii articolelor

Publicație lunară, asociată Clubului Dramaturgilor al Uniunii Scriitorilor.
Apare la sfârșit de lună. Abonamente la redacție.